

PROTOKOLLAT

med tilkendegivelse af 15. november 2012

i

faglig voldgiftssag (FV2012-0054):

HK/Danmark

for A

(advokat Mette Østergård)

mod

Moderniseringsstyrelsen

for

Pensionsstyrelsen

(Kammeradvokaten ved advokat Signe Juulskov Poulsen)

Tvisten i denne sag angår, om Pensionsstyrelsens afskedigelse i maj 2011 af kontorfuldmægtig A til fratræden med udgangen af november 2011 har været rimeligt begrundet i As forhold.

Da der ikke har kunnet opnås enighed mellem parterne, er sagen indbragt for denne voldgiftsret bestående af faglig konsulent Hugh Child og faglig konsulent Per Gerner Hansen, begge udpeget af klager, chefkonsulent Britta Ljungquist og chefkonsulent Tine Asmussen, begge udpeget af indklagede, samt som opmand højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 15. november 2012, hvor HK/Danmark var repræsenteret ved advokat Mette Østergård, og Moderniseringsstyrelsen ved kammeradvokaten ved advokat Signe Juulskov Poulsen.

HK/Danmark nedlagde påstand om, at indklagede tilpligtes at betale 569.800 kr. til klager med procesrente fra sagens anlæg den 14. oktober 2011, subsidiært fra den 15. november 2012.

Moderniseringsstyrelsen nedlagde påstand om frifindelse.

Der blev afgivet forklaring af A, tidligere tillidsrepræsentant Marianne Lind, kontorchef Gunnar Poulsen og souschef Lars Napoles, hvorpå sagen blev procederet.

Der blev ikke opnået flertal for en afgørelse blandt de af parterne valgte medlemmer, og afgørelsen blev herefter overladt til opmanden, som udtalte:

Jeg finder det efter bevisførelsen godtgjort, at A efter sin overflytning i oktober 2008 til Pensionsstyrelsens 8. kontor ikke har evnet at præstere den hurtighed og effektivitet i sagsbehandlingen, som forventedes af ham, uagtet at hans arbejdsområde var blevet begrænset til kun at angå den del af kontorets sagsportefølge, som angår ansøgning om folkepension, hvor sagsbehandlingen typisk er mindre krævende. Jeg finder det endvidere godtgjort, at dette løbende er blevet påtalt over for ham, herunder med tilbud om kompetenceudvikling, men at der på trods af, at der blev anvendt en del ressourcer på at oplære ham yderligere, ikke skete den fornødne forbedring af hans produktivitet. Jeg finder derfor, at det var sagligt begrundet, at han i oktober 2010 blev indskærpet, at han ville få en skriftlig advarsel, hvis han ikke inden 3 måneder var nået op på en nærmere fastsat ugentlig produktivitet, og at han – da dette mål ikke blev nået – i januar 2011 meddeltes en advarsel med tilkendegivelse om, at afskedigelsessag ville blive indledt, hvis produktivitetskravet ikke blev nået over de næste to måneder, hvilken periode senere blev forlænget med yderligere en måned. Da han fortsat ikke i tilstrækkelig grad levede op til de fastsatte produktionskrav, og da de fastsatte krav ikke kan anses for urimelige henset til, hvad andre – herunder studenter på deltid – kunne præstere, finder jeg, at den stedfundne afskedigelse har været rimeligt begrundet i As egne forhold, og at der derfor ikke kan gives klager medhold i den nedlagte påstand om, at A har krav på en godtgørelse for usaglig afskedigelse.

Parterne var enige om at tage denne tilkendegivelse til efterretning med samme virkning som en kendelse i sagen. Der var endvidere enighed om, at hver part bærer egne omkostninger ved sagens behandling og halvdelen af udgiften til opmanden.

Sagen sluttet.

København, den 3. december 2012.

Lene Pagter Kristensen